

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Karissimo In Christo Filio nostro Kalo-Iohanni Regi Bulgarorum illustri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

vobis contigerit præteritari, succumbendo salubriter in eodem, cautelam ceteris tribuetis, utiliùsque libertatem ecclesiasticam hujusmodi promovebitis exercitio quam fortasse promovere valueritis quiescendo. Vnde profectò felicem dicent, qui hoc audierint, culpam vestram, si, velut potestis, in causam generalis utilitatis ecclesiasticæ convertere satagatis eandem. Satis enim ex perpetracione ipsius diffamati mundo fuistis. Sed longè magis ejusdem humilis satisfactio nomen vestrum in omnem terram honorificare valebit. Videntes ergo videte qualiter ex offensa quam perpetrastis, dummodo satisfactio- ne condigna illam studueritis expiare, præconium laudis vestræ magnificare possitis & utilitatem ecclesiasticam promoveri. Psalmi quippe David, epistola Pauli, evangeliumque Matthæi frequentius inter scripturas ceteras in Ecclesia recitantur; quorum primus adulter & homicida, secundus verò blasphemus & persecutor, ac tertius publicanus & telonarius, ira reatus suos satisfactio purgarunt ut hæc de ipsis nequaquam ad contumeliam sed ad gloriam memorentur eorum; quorum profectò scripturas frequentior Ecclesiæ usus habet, ut ex familiari eorum exemplo peccatores ad pœnitentiam convertantur. Vobis quoque talis similitudo constinget. Quoniam ubicunque satisfactio vestra in universo mundo dicetur, non sine magna nominis vestri laude suscipient, qui audierint, & de offensa vestra cautelam, & de pœnitentia disciplinam. Quia igitur justitia justus non liberabit eum in quacunque die peccaverit, & impietas impij non nocebit eidem in quacunque die fuerit ab impietate conversus, universitatem vestram rogamus attentè & propensius exhortamur, in remissionem vobis peccaminum injungentes, quatinus verbum Domini cum tremore pensantes per Prophetam de gente peccatrice dicentis, *Si pœnitentiam egerit gens à malo quod sum locutus adversus eam, agam & ego pœnitentiam super malo quod cogitavi ut sibi facerem. Sed si malum in oculis meis fecerit ut non audiat vocem meam, agam pœnitentiam super bono quod ut ei facerem sum locutus, pœnitentiam vestram prompta satisfactio peragere studeatis, ne, quod absit, hoc quod esse prævalet causa boni, vobis demum occasio mali fiat. Nos enim, si quantum in vobis est efficere sategeritis ut ad laudem divini nominis, ecclesiasticæ libertatis honorem, & salutem ve-*

Tom. II.

stram, hoc negotium terminetur, cum pietas promissionem habeat vitæ quæ nunc est pariter & futuræ, præter gratiæ mundanæ favorem, quam exinde merebimini, de hujusmodi opere pietatis coronam vobis pollicemur æternam. Formam verò prædicti mandati venerabilibus fratribus nostris . . . Vercellenfi & . . . Iporienfi Episcopis & dilectis filiis . . . Abbati de Tilieto & Presbytero Alberto Mantuan. Visitatoribus Lombardiæ sub Bulla nostra destinamus inclusam, dantes in mandantes eisdem ut omnes, vel tres, aut duo saltem eorum, in ipso faciundo procedant, illudque faciant per censuram ecclesiasticam, si opus fuerit, firmiter observari. Datum Laterani . . . Maij, anno decimo.

KARISSIMO IN CHRISTO FILIO nostro Kalo-Iohanni Regi Bulgarorum illustri.

Cum superbis Deus resistat, humilibus autem det gratiam, juxta quod Apostolus Iacobus contestatur, à Domino tibi triumphum concessum non tuæ virtuti adscribere debuisti, sed potiùs illorum imputare peccatis qui suis exigentibus meritis ceciderunt, utpote in arcu suo sperantes, & suo salvari gladio confidentes. Verùm tu tibi adscribens triumphum de hostibus reportatum, Deo, in cujus sunt manibus corda Regum, prout debueras, gloriam non dedisti. Quod ex eo satis potuit manifestè perpendi quòd cum ad te nostrum curaverimus nuntium destinare, ut cum Latinis apud Constantinopolim commorantibus pacem inires aut treugas, tu non solùm id facere noluisse, verùm etiam ipsum nuntium suscepisti & dimisisti minùs honestè quàm decuerit regiam dignitatem, quem ob reverentiam apostolicæ sedis & benignè recipere debuisti & honestè tractare, attendens quòd missus fuerat evangelizare pacem & prædicare salutem. Licet ergo ex præfata victoria intra te ipsum fueris plus debito exaltatus, quia tamen te sicut karissimum in Christo filium sincera diligimus in Domino caritate, optantes tibi salutem & pacem, dilectum filium . . . nuntium tuum & litteras quas per eum nobis misisti benignè recepimus, & quæ nobis significasti per eas notavimus diligenter. Intellecto sanè quòd jamdudum nuntios affectaveras ad nostram præsentiam destinare, sed ipsis aditus non patebat, cum per Vngariam transire non audeant, nec per Duratium propter Venetos dominantes ibidem, karissimo in Christo filio.

Epist. 65. Ut pacem & treugas ineam cum Imperatore CP. & Latinis.

E ij

illustri Regi Vngariæ per scripta nostra mandamus ut nuntios tuos, quos ad sedem duxeris apostolicam destinandos, per terram suam transire permittat liberè ac securè. id idem dilecto filio nobili viro . . Venetorum Duci mandantes, ut eisdem per Duratium faciat transitum habere securum. Super eo autem quòd te in devotione apostolicæ sedis perseverare firmiter asseveras, & si, necesse foret, caput exponeres pro eadem, excellentiam regiam in Domino commendamus, & gratiarum actiones referimus bonorum omnium largitori, qui hoc propositum tibi misericorditer inspiravit. Monemus igitur serenitatem regiam & exhortamur in Domino, per apostolica tibi scripta mandantes, quatinus cum karissimo in Christo filio nostro H. Constantinopolitano Imperatore illustri & aliis Latinis in Romanicæ imperio commorantibus pacem vel treugam in eas & observes. Nos enim de mittendo ad te nuntium nostrum, cum expedire viderimus, curabimus providere, juxta quod nobis fuerit de super inspiratum. Datum Laterani VII. Kal. Iunij, anno decimo.

NOBILI MULIERI . . COMITISSÆ
Blesensi.

Epist. 66.
Explicatur
verba consilium
privilegij Ca-
nonicorum
Carnotensium.

Cap. Cùm
olim, De or-
ber. signif.

Cap. Ex parte
eod. tit.

Cum olim pro Canonicis Carnotensibus quoddam capitulum contra te fuerit allegatum, quod dicebatur in Ecclesiæ suæ privilegio contineri, ut videlicet nemini liceat excommunicatis vel nominatum interdictis pro Canonicis Carnotensibus absque congrua satisfactione absolutionis beneficium indulgere, quoniam fuit in questione deductum quæ foret congrua satisfactio, ad intelligendum clausulam ipsam meminimus distinxisse utrum in aliquem esset interdicti vel excommunicationis sententia promulgata pro contumacia tantum, quia videlicet citatus noluit stare juri, vel etiam pro offensa, quia videlicet iustus noluit maleficium emendare; in primo casu credentes congruè satisfieri, ut hujusmodi relaxaretur sententia, si sufficiens standi juri cautio præberetur; in secundo verò, si manifesta foret offensa; dicentes nequaquam satisfieri congruè, ut relaxaretur sententia, nisi prius sufficiens exhiberetur emenda; & si forsitan esset dubia, sufficere reputantes ad relaxandum eandem, si paren di mandato competens satisfactio præberetur. Quia verò dum ansam solvimus, nodum dicimur ligavisse per hoc quòd eis-

dem Canonicis, velut asseris, proponentibus illam esse manifestam offensam, non quæ judici, non quæ alij, sed quæ sibi manifesta tantummodo videretur, major ex illa dictione, videlicet manifesta, scrupulus questionis emerit, tuis humilibus precibus inclinati, offensam illam nos rescribimus intelligere manifestam quæ vel per confessionem vel probationem legitimam nota fuerit aut etiam evidentiam rei quæ nulla possit tergiversatione celari. Datum Laterani VII. Kal. Iunij, anno decimo.

ARCHIEPISCOPO ET DECANO
Senonensi.

Quòd quærentibus principaliter regnum Dei secundariò adiciantur & alia secundum evangelicam veritatem apostolica sedes attendens universos Crucesignatos sub sua speciali defensione recepit, provida deliberatione constituens ut bona eorum sub ejus & omnium Prælatorum Ecclesiæ Dei protectione consisterent, & donec cognosceretur certissimè de reditu vel obitu eorundem, illibata & integra permanerent. Cùm ergo clara memoriæ L. Blesensis & Claramontensis Comes assumpto crucis signaculo se devoverit obsequio Crucifixi, & in itinere peregrinationis vitam finiret temporalem, volentes nobili mulieri . . relictae suæ ac pupillo & procuratoribus necnon officialibus ejus paterna sollicitudine plenius providere, ut etiam ipsi defuncto Comiti respondeamus juxta suæ devotionis affectum, ac imbecillitati puerili & fragilitati femineæ consulamus, cùm difficile sit ad nos pro singulis habere recursus, vices nostras usque ad annos pubertatis pupilli sui vobis duximus committendas; discretioni vestrae per apostolica scripta mandantes quatinus, cùm oppressis quibuslibet liceat ad sedem apostolicam appellare, si quando duxerint appellandum, audiatis auctoritate nostra causas super quibus contra homines ejusdem provincie fuerit appellatum, & sublato appellationis obstaculo sine debito decidatis, denuntiantes illas sententias non tenere quæ in Comitissam, procuratores, & terram Comitis memorati post appellationem ad nos legitimè interpositam fuerint promulgata. Illas autem quæ secus prolatae fuerint, secundum formam Ecclesiæ appellatione postposita relaxetis; & injuncto quod de jure fuerit injungendum, audiatis si quid fuerit questionis, & ap-

Epist. 67.
Rescribitur in fa-
vorem Comi-
tis Blesensis.